

Προς ένα Γερμανό Θεολόγο: Για την ορθόδοξη Εκκλησία και την ειρήνη τού κόσμου (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Δεκεμβρίου 23, 2015

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β´: 14).

Σᾶς φαίνεται ὅτι ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἐλάχιστα ἐνδιαφέρεται γιά τήν **εἰρήνη στόν κόσμο**, καί αὐτό σᾶς ταλαιπωρεῖ. Πῶς ἐλάχιστα;

Ποιός θά ἐπιθυμοῦσε τήν εἰρήνη περισσότερο ἀπό τούς βασανισμένους καί τούς μάρτυρες; Καί οἱ λαοί, οἱ Ὀρθόδοξοι λαοί εἶναι βασανισμένοι καί μάρτυρες. Αὐτό τό γράφω χωρίς νά καυχίεμαι οὔτε νά παραποιέμαι ἀλλά μόνο μαρτυρώντας τό μαρτυρημένο ἱστορικό γεγονός. Καί στήν ἴδια τή γλώσσα σας μπορεῖτε νά βρεῖτε βιβλία ἱστορίας καί ἀφηγήσεων ἀπό τά ταξίδια, στά ὁποῖα θά βρεῖτε περιγραφές ἀπό τά πάθη καί τά βάσανα αἰώνων τῶν ὀρθοδόξων λαῶν. Ὅμως αὐτό εἶναι ἕνα ἐλάχιστο κομμάτι ἐκείνης τῆς ἀπερίγραπτης θάλασσας τῶν παθῶν, στήν ὁποία οἱ ὀρθόδοξοι λαοί αἰῶνες ἔπλεαν. Ἐάν οἱ πλούσιοι καί ἐλεύθεροι λαοί ἐπιθυμοῦν τήν εἰρήνη, αὐτοί, φοβάμαι, τήν ἐπιθυμοῦν χωρίς νά τήν ἔχουν στερηθεῖ ἰδιαίτερα, ἐνῶ ὅταν οἱ βασανισμένοι καί φτωχοί λαοί ἐπιθυμοῦν τήν εἰρήνη, αὐτοί τήν ἐπιθυμοῦν σάν ἀναγκαῖα ξεκούραση. Εἶναι φυσικό, λοιπόν, ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ὡς φύλακας καί τροφός τῆς ψυχῆς τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν, νά ἐπιθυμεῖ ὀλόκαρδα τήν εἰρήνη στόν κόσμο καί ὄχι τόν πόλεμο. Γι' αὐτό στούς ναούς μας τό πρωί καί τό βράδυ ὑψώνονται προσευχές «εἰρήνη τῷ κόσμῳ». Γιατί προσευχές; Γιατί ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι πιστεύουμε ὅτι **ἡ εἰρήνη στόν κόσμο εἶναι δῶρο Θεοῦ**, τό ἴδιο ὅπως καί ὁ καλός καιρός καί ἡ καρποφορία καί ἡ βροχή καί ἡ υἰεῖα καί ἡ ἴδια ἡ ζωή. Γι' αὐτό προσευχομαστε στόν Χορηγό ὅλων τῶν καλῶν δῶρων, νά χορηγήσει τήν εἰρήνη στόν κόσμο.

Ἐσεῖς γνωρίζετε ὅτι **ἡ εἰρήνη εἶναι συνέπεια τῆς ἀρετῆς καί ὄχι ἔργο ἐπιδεξιότητος**. Ἐέρετε ὅτι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ πάνω ἀπό τή σπηλιά τῆς βηθλεέμ στόν ὕμνο πρῶτα τόνισαν τή δοξολογία τοῦ Θεοῦ καί ὕστερα τήν εἰρήνη στόν κόσμο. *«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β´: 14).* **Ἐκεῖνοι πού δέν δοξάζουν πρῶτα μέ πίστη καί προσευχή τόν Ὑψιστο Δημιουργό τους, πῶς μποροῦν νά ἔχουν εἰρήνη στήν ψυχή, καί πῶς ἐκεῖνο πού δέν ἔχουν μέσα τους μποροῦν νά τό προσφέρουν στόν κόσμο;** Ἐέρετε παρακάτω τόν λόγο τοῦ Παύλου περί τοῦ Χριστοῦ: *«Αὐτός γάρ ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφ. β´: 14).* Καί τί ἀκόμα νά πῶ; Ἐέρετε ὀλοτό **Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖο στήν οὐσία εἶναι μόνη στόν κόσμο ὑπάρχουσα Ἐπιστήμη περί τῆς Εἰρήνης**.

Καί ξέροντας όλα αυτά πώς θά μπορούσατε καί έσεεις νά σκέφτεστε διαφορετικά παρά ότι ή ειρήνη είναι συνέπεια άρετής καί όχι έργο έπιδεξιότητας, καί ότι **ή ειρήνη μπορεί νά έπιτευχθεϊ μόνο μέ άρετή** καί ποτέ μέ έπιδεξιότητα; Πάρετε γιά παράδειγμα μία οίκογένεια, στήν όποία ό άνδρας καί ή γυναίκα, καί οι δύο χωρίς άρετή, συγκροτούν ειρήνη μεταξύ τους μόνο μέ τήν τεχνική. Μπορεί άραγε ή ειρήνη σέ τέτοια οίκογένεια νά είναι μακρόχρονη; Στήν οίκογένεια όμως, όπου ό Θεός δοξάζεται, όπου κυριαρχεί ή τιμιότητα, σ' αυτήν ήδη ή ειρήνη ύπάρχει από μόνη της, ως συνέπεια τής άρετής. Όπως αντίστοιχα ή ζέστη είναι συνέπεια του φωτός, ή τό φώς τής φωτιάς.

Έτσι είναι καί σ' ένα λαό, καί σέ όλόκληρη τήν ανθρωπότητα. Έάν δέν είχε ή άρετή ταλαντευθεϊ στόν κόσμο, δέν θά μιλούσαμε τόσο περί τής ειρήνης. Αφοϋ **ή ειρήνη θά έρρεε από τήν άρετή**. Όμως **στόν κόσμο σήμερα όμιλοϋν περισσότερο περί τής ειρήνης απ' ό,τι στους προηγούμενους καιρούς, καί οι άνθρωποι μοχθοϋν περισσότερο από ποτέ -όχι γιά νά ξαναγυρίσουν στήν άρετή ως άπαραίτητο όρο τής ειρήνης- αλλά, γιά νά μαστορεύσουν τήν ειρήνη μέ τήν τεχνική, τήν έπιδεξιότητα**. Αλλά όπως ή στέγη δέν μπορεί νά σηκωθεϊ πριν από τά θεμέλια, έτσι οϋτε ή ειρήνη πριν από τήν άρετή. **Τό θεμέλιο καί ό έμπνευστής κάθε άρετής γιά μās τούς χριστιανούς είναι ό Κύριος καί Σωτήρας μας Ίησοϋς Χριστός**. Ποιός άλλος θά μπορούσε νά είναι ή βάση τής ειρήνης στόν κόσμο απ' ότι Έκεϊνος ό όποϊος είναι ό μόνος έπονομαζόμενος Άρχων τής Ειρήνης;

Η Όρθόδοξη Έκκλησία μέ μεγάλη χαρά καί έτοιμότητα θά κάνει όλες τις θυσίες, πού ό Θεός καί ή ανθρωπότητα περιμένουν απ' αυτήν, γιά τήν ειρήνη ανάμεσα στους ανθρώπους όταν οι ήγέτες των λαών θά είναι πρόθυμοι νά δημιουργοϋν ειρήνη στόν κόσμο δοξάζοντας τον Θεό -καί όχι όπως οι αρχαϊοι πρόγονοί τους, οι όποιοι έναντίον του Θεοϋ έχτιζαν τον πύργο τής Βαβυλωνίας, έμπιστευόμενοι μόνο τήν έπιδεξιότητά τους· **όταν λαοί καί φυλές άπλωθοϋν στήν προσευχή μπροστά στόν Ύψιστο, όταν όριστεϊ νηστεία, καί διαταχθεϊ έγκράτεια από όλες τις ζωηρότητες τουλάχιστον γιά κάποιο συγκεκριμένο χρόνο, όταν αϋστηρά άπαγορευτεϊ κάθε ύβρις του Δημιουργοϋ του κόσμου, όταν κάθε άρετή συνειδητά προαχθεϊ καί ξεκάθαρα τονιστεϊ σαν όρος ειρήνης**.

Έως τότε ή Όρθόδοξη Έκκλησία θά πράττει ό,τι στερεώνει στήν πίστη καί τήν άγάπη, καί έτσι θά τους κάνει ικανούς γιά τήν ειρήνη μεταξύ τους. Καί ακόμα θά προσεύχεται από μέρα σέ μέρα στόν Άρχοντα τής Ειρήνης, νά αξιώσει όλους τους ανθρώπους τής θεϊκής χορηγίας τής ειρήνης στή γή.

Ειρήνη σέ σας καί χαρά από τον Κύριο!

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Από τό βιβλίο: «Δρόμος δίχως Θεό δέν άντέχεται...», Ίεραποστολικές έπιστολές Α΄, Έκδόσεις «Έν πλῶ»)